

дсутність примирення між ними.

Разом з цим, в якості шляхів подолання прогалин у процесуальному законодавстві, що регулює процедури здійсненні кримінального провадження на підставі угод, зокрема що стосуються процесуальних питань розгляду цивільного позову, доцільно ініціювання внесення змін до ст. 474 КПК, якими передбачити обов'язок суду, при розгляді угоди про примирення у кримінальному провадженні, з'ясувати чи пред'явлений потерпілим цивільний позов до обвинуваченого та чи підтримує він його, а також передбачити відповідні процесуальні наслідки у разі наявності цивільного позову у кримінальному провадженні.

Окрім того, вважаємо доцільним ініціювати зміни до ст. 129 КПК, якими передбачити імперативну норму, згідно якої суд залишає цивільний позов без розгляду у разі затвердження угоди про примирення.

Вважаємо, що у разі внесення запропонованих змін до кримінального процесуального законодавства України, зазначені у цій статті прогалини будуть усунені, що позитивно відобразиться на судовій практиці з розгляду кримінальних проваджень на підставі угод.

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр> (дата звернення 17.10.2019).

2. Кримінальний процесуальний Кодекс України від 13 квітн. 2012 р. № 4651- VIII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення 17.10.2019).

3. Дьомін Ю. Інститут угод у кримінальному провадженні: важливі аспекти правозастосування. Вісник національної академії прокуратури України. 2013 № 4. С. 11-18.

4. Кримінальне процесуальне право України: навч. посібник / Р. І. Благута, Ю. В. Гуцуляк, О. М. Дуфенюк та ін.; за заг. ред. А. Я. Хитри, Р. М. Шехавцова. – Львів: ЛьвДУВС, 2017. – 774 с.

Тимофєєв Володимир Павлович,
старший викладач кафедри
тактико- спеціальної підготовки
Савела Єлизавета Андріївна
курсант 4 курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ДОДЕРЖАННЯ ЗАХОДІВ БЕЗПЕКИ ПРИ ПОВОДЖЕННІ З ВОГНЕПАЛЬНОЮ ЗБРОЄЮ ПІД ЧАС ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧ- НОГО ПОРЯДКУ ТА БЕЗПЕКИ

Поліцейським під час виконання своїх службових обов'язків досить часто доводиться застосовувати вогнепальну зброю. Ризики у її застосуванні є досить великими та можуть нанести шкоду іншим людям, тваринам та предметам.

У частині 1 статті 46 Закону України «Про Національну поліцію» зазначено, що застосування вогнепальної зброї є найбільш суворим заходом примусу. У частині 5 статті 46 зазначено, що поліцейський уповноважений застосовувати вогнепальну зброю тільки після попередження про необхідність припинення протиправних дій і намір використання заходу примусу, визначеного цією статтею. У частині 4 зазначено, у яких випадках поліцейський має право застосовувати вогнепальну зброю з попередженням, а в частині 6 – без попередження [1].

Офіційно на озброєнні поліцейського Національної поліції України знаходяться пістолети Форт-12, Форт-17, ПМ. Тактико-технічні характеристики вказують на те, що при пострілі з цих пістолетів вбивча сила кулі зберігається до 300–350 метрів.

Більшість випадків застосування вогнепальної зброї поліцейськими пов'язана із вогнем на відстані до 10 метрів. В таких умовах куля, потрапивши в тіло правопорушника, пробиває його наскрізь і продовжує рух, зберігаючи вбивчу силу як мінімум ще 100 метрів, а на цій дистанції можуть бути вражені інші люди.

Під час навчання у вищих навчальних закладах, що готують майбутніх правоохоронців, здобувачам освіти надають теоретичну та практичну базу щодо поводження з вогнепальною зброєю. Щоб бути впевненим в своїх діях, необхідно виконувати все відповідно до закону, а тож потрібно його вивчати та застосовувати на практиці.

Поліцейський може нашкодити не тільки своєму здоров'ю чи життю, а й інших людей чи тварин, пошкодити сторонні предмети та речі. Через незнання заходів безпеки при поводження з вогнепальною зброєю, незнання законних підстав її застосування та використання, поліцейський буде нести службову чи кримінальну відповідальність за свої вчинки.

Навчальним закладам, що готують майбутніх правоохоронців слід приділяти більше уваги на знання ними матеріальної частини вогнепальної зброї, знання заходів безпеки та підстав застосування та використання зброї, проводити більше практичних навчань з вогневої підготовки, детальніше перевіряти знання здобувачів освіти.

Отже, працівникам поліції, за якими закріплена вогнепальна зброя, необхідно дотримуватися нормативно-правових актів, законів та наказів, які були прийняті на законодавчому рівні для забезпечення власної безпеки під час охорони публічного порядку та безпеки.

---

1. Про Національну поліцію : Закон України від 2 липня 2015 р. № 58-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2015. № 43.